

pri raznih lesnih trgovcih. Vsi znaki kažejo, da je umrl nasilne smrti.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23-58. Najmodernejši urejen za operacije. Najnovejši zdravilni aparati. Vodja specialista za kirurgijo dr. Černič. Prosta izbira zdravnikov. 10

Vse potrebščine za vkuhanje. Čas za vkuhanje raznega sadja in sočivja bode kmalu tukaj! Priporočamo gospodinjstvom, da se pravočasno na to pripravijo! Pcučne knjige in vse tozadevne potrebščine kupite v naših prodajalnah! — Tiskarna sv. Cirila.

Dr. Anton Hrovat, ordinarij bolnice križniškega reda v Ormožu, ne bode ordiniral od 5. julija do 25. julija. 672

Pastirji na paši: Čitajte knjige iz Cirilove knjižnice, povesti Male knjižnice, kjer stane vsaka povest samo 2 Din in ima številne slike: Mala knjižnica ima sledeče povesti: 1. Hrabri krojač. 2. V zemlji prtljakev. 3. Aladin in čarobna svetilka. 4. Tone Palčič. 5. Doživljaji starega zajca. 6. Dva soseda. 7. Nesrečni kraljevič. 8. Čarobna piščalka. 9. V čarobni zemlji. 10. Ezopove Jasnji. 11. Razne pravljice. 12. Čarobna roža. 13. Gulliver pri velikanih. 14. Čarobna lutka. 15. Medvedek. Prvi del. 16. Medvedek. Drugi del. 17. Robinson Crusoe. Prvi del. 18. Robinson Crusoe. Drugi del. 19. Mali kipar. 20. Čarobna sekira. 21. Vrvar Hasan. 22. Snegulčica. 23. Ruske pravljice. Prvi del. 24. Ruske pravljice. Drugi del. 25. Sveti plamen. Prvi del. 26. Sveti plamen. Drugi del. 27. Razne povestice. Prvi del. 28. Razne povestice. Drugi del. 29. Povestice iz prirode. Prvi del. Povestice iz prirode. Drugi del. 31. Štirje dobri prijatelji.

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlomilci odnesli 80.00 Din gotovine. Še neodkriti vlomilci so izpraznili zdraviliško blagajno v Rog. Slatini. Odnegli so za 80.000 Din papirnatega denarja, drobiž so pustili. Vlomilci so morali imeti do zaklenjene blagajne ključ.

★

Slovenska Krajina.

Črenšovci. Vse vabimo na igro »Mehiški mučenec«, ki bo v nedeljo dne 7. julija po večernicah. Igra je zelo lepa, primerna za dneve po evharističnem kongresu, bi bilo res škoda, če igre ne bi pogledali. — Prosvetno društvo je sklenilo, da priredi dne 25. avgusta v Črenšovcih fantovski tabor, na katerega bo povabilo vse fante v Slovenski Krajini in bližnjem Štajerskem. Opozarjamo na to vsa društva, da ta dan ne bodo priredili kakih svojih praznov. — Ritons Peter je nagloma umrl v sredo dne 26. junija. Našli so ga zvečer pri poslopju mrtvega. Bog mu bodi milostljiv sodnik! — Veseli smo postali, ko smo zvedeli, da je postal tudi pri nas priljubljen g. dr. Anton Korošec notranji minister. Nekateri, ki so še pred kratkim obojevali Koroščevo politiko, so postali nekam klaverni. Zapleteni štrki so pa le bili dobro informirani. Zdaj piha drugi veter in zopet se bodo suknje obračale, pa mi jih bomo spoznali tudi v preobrnjenih suknjah.

Turnišče. Na praznik presv. Rešnjega Tebea so nas obiskali v Turnišču odlični gostje iz Sobote; obiskali so nas namreč vsi gg. profesorji s soboške gimnazije z g. direktorjem dr. Strmšekom na čelu in z njimi še drugi ljubitelji naše mile nam Slovenske Krajine. Prišli

so si ogledat našo starodavno cerkev Matere božje, ki kraljuje že stoletja tu na »Pusti« ali za »Črnim logom turniškim«, kakor kaj radi zovejo ljudje to Marijino cerkev. V tej stari cerkvi, ki je v prednjem delu gotično zidana in v srednjem ter zadnjem delu po turškem požigu, ko je pogorela, prenovljena v romanskem slogu, se nahajajo znamenite freske znanega slikarja Aquile iz Radgone iz 2. polovice 14. stoletja. Pred par leti se je mudil pri nas akad. slikar g. M. Sternin in je te stare freske obnovil, da sedaj izgledajo lepe in čile v vsej svoji starosti. Odlične in redke goste je sprejel vlč. g. Ivan Jerič, dekan in župnik turniški, ter šel gostom na roko v vsakem pogledu. Gostje so bili zelo zadovoljni. Ni jim bilo žal, da so storili ta izlet v našo lepo Turnišče. Upajmo, da nas bodo še večkrat obiskali in tudi pri znancih in prijateljih vzbudili zanimanje za nas.

Nedelica. Naša vas, četudi ni velika, stopa vedno bolj na plan, zlasti naša dorasla mladina, ki je postala vsa vnetja za oder, prav lepo in odlično igrala poučno igro »Princeznja in pastirček«. Igra je zelo dopadla ljudem, ki so se je v velikem številu udeležili in s tem pokazali simpatije do svoje mladine in tudi do nedeliskega učiteljstva, ki se v zvezi s turniškim učiteljstvom trudi za moralno prosveto in za našo lepo slovensko govorico. Zelo nas veseli uspeh mladine in ji kakor tudi delavnemu učiteljstvu prav iskreno čestitamo!

Renkovci. Naši Renkovci, ki po svojih kupčijah z jajci in kokoši daleč slovijo s svojimi kupinarji, so doživeli v nedeljo dne 23. junija lep dan. Imeli smo namreč proščenje v naši lepi in mični kapelici, kjer je veselo prepeval pevski zbor in naša srca so bila pobožna, ker smo vedno veseli, kadar se vrši pri nas proščenje. Letos pa je bilo naše proščenje izredno lepo zato, ker nismo imeli muzike in tako ni bilo pijančevanja. Namesto muzike pa je naša mladina priredila lepo igro »Veriga« v splošno zadovoljstvo vseh, ki so jo obiskali in tako počastili delo mladine. Igra je režiral turniški učitelj g. Anton Babič. Niti on niti mladina se niso ustrašili naporov in trudov, ki so v zvezi s prireditvijo igre. Zato je bilo delo tudi kronano z uspehom in prav lepo čestitamo igralcem in režiserju na lepem uspehu in izvedbi igre. Tudi ljudje so bili zadovoljni. To žegnanje nam bo ostalo vedno v dobrem spominu.

Že zopet žrtve tihotapstva. Mlad fant je zopet poskusil srečo s tihotapljenjem, toda stala ga je življenje. Dne 21. junija se je nenadoma pojavil z majhnim tovorom tihotapskega blaga na meji; ko jo je hotel prekorčiti, ga je zapazil službujoči graničar. Ker na trikratne klice ni obstal in se je hotel z begom rešiti, je zadonel čez tiho poljano usodni smrtonosni strel, ki je uničil mlado življenje nekaj minut kasneje. Ko je prišla sodna komisija na lice mesta, je spoznala v ubitem mladeniču Horvat Štefana od Lipe. Starši, ko so zvedeli, da jim je bil ustreljen sin na meji, so bili zelo žalostni. Ustreljenega so prepeljali domov in ga doma pokopali. Sin ni ubogal staršev, zato je izgubil mlado življenje. In koliko jih še bo, ki bodo šli v smrt za par dinarjev. Bil bi že skrajni čas, da se mladina oprime mirnega kmečkega dela in pusti v nemar tako nevarni posel, kakor je tihotapljenje. Ali je res v mladini zamrl čut do spoštovanja lastnega življenja?

Pretepi in kmečki fantje. Velikokrat zdvajajo naši fantje po vaseh in dostikrat šviga kamenje in se zasvetikajo noži. Kakor po-

besneli so in v njih zamre za nekaj trenutkov vsak čut zdrave pameti in razsodnosti. Čemu vse to? Ali se na deželi res ne more izhajati brez tpeža in sovraštva med fanti sosednjih vasi? Čudno, da fantje dostikrat pozabljajo na to, da jih cerkev uči ljubezni do bližnjega in odpuščanja sovražnikom! Kako veselo bi bilo, če vsaj eno leto dni ne bi bilo pretepanja po naših slovenskih krajih! Začeti bomo morali orati ledino med kmečkimi fanti in poiskusiti to doseči. Kmečki fantje, vi naš ponos! Dvignite roke kvišku, ozrite se na Večnega, ki je nad nami, in dajte si vedno mirno roko! Potem vas bomo veselili vaši starši in naša lepa domovina!

Trmast papiga.

Onstran Reke proti istrski obali živi na svojem malem posestvu, na katerem prideluje vino in povrtnino, stari kapitan Turkovič. Njegov nečak, pomorščak Alojzij, mu je z zadnjega potovanja prinesel v dar veliko sivo papigo. Ptič je nenavadno velik, močan in lep. V repu se mu leskeče nekaj rdečih peres, okrogle črne oči gledajo modro in hladno. Pred vsem pa je žival, tako je vsaj trdil nečak, zelo pametna ter se nauči vsakega jezika. Zaradi tega se je lepega dne meseca septembra l. l. stari kapitan lotil, da bi naučil svojo papigo govoriti. Kakor mu je nečak Alojzij vedno rekel stric, tako bi mu tudi Alojzijeva papiga vsako jutro zaklicala: »Stric!« Postavil je kletko na vrt, sedel pred njo ter je vanjo neumorno govoril: »Stric, reci stric!«

Toda neprijazni ptič se za Turkoviča niti zmenil ni. Tu pa tam je kakor iz dolgočasje na kratko zakrkal, se našopiril ter nato s svojimi nepremičnimi očmi gledal mimo kapitana tjavendan. Kapitan je hotel biti še bolj nežen. Toda, ker se kljub vsej nežnosti ptič ni dal pregovoriti in je ostal do konca zakrknjen, se je tudi dobrodušni Turkovič naposled naveličal nežnosti, odlomil v lvorjevem grmu tanko šibo ter z njo divje udrihal po papiginem perju ter klical: »Ali mi boš rekla stric, hudobna žival!«

Toda dosegel ni ničesar. Vse kar je mogel spraviti iz papige, je bilo to, da je žival nekajkratov ogorčeno zakrakala. Turkovič je ves divji vstal, zgrabil žival za kremplje, jo stresel kakor učitelj stresa za ušesa neubogljivega šolarja ter vrgel papigo v kurnico. Drugo jutro pa se je Turkovič zopet spomnil svoje papige. Ker se je ponoči njegova jeza ohladila, je s slabo vestjo stopil h kurnici, da bi popravil, kar je včeraj v jezi zagrešil. Pa že od daleč mu udarja na ušesa nenavaden šum in vreščanje. Ko je poln zlih slutenj odprl vrata kurnice, je zagledal šest svojih najlepših kokoši v vrsti ležati na tleh. Vse so bile zadavljene. Papiga je pa s svojimi kremplji ravno držala za vrat sedmo in zadnjo kokoš ter jo po glavi obdelovala s svojim nevarnim kljunom ter vmes kričala: »Ali mi boš rekla stric, hudobna žival!«

Ali si že obnovil naročnino?